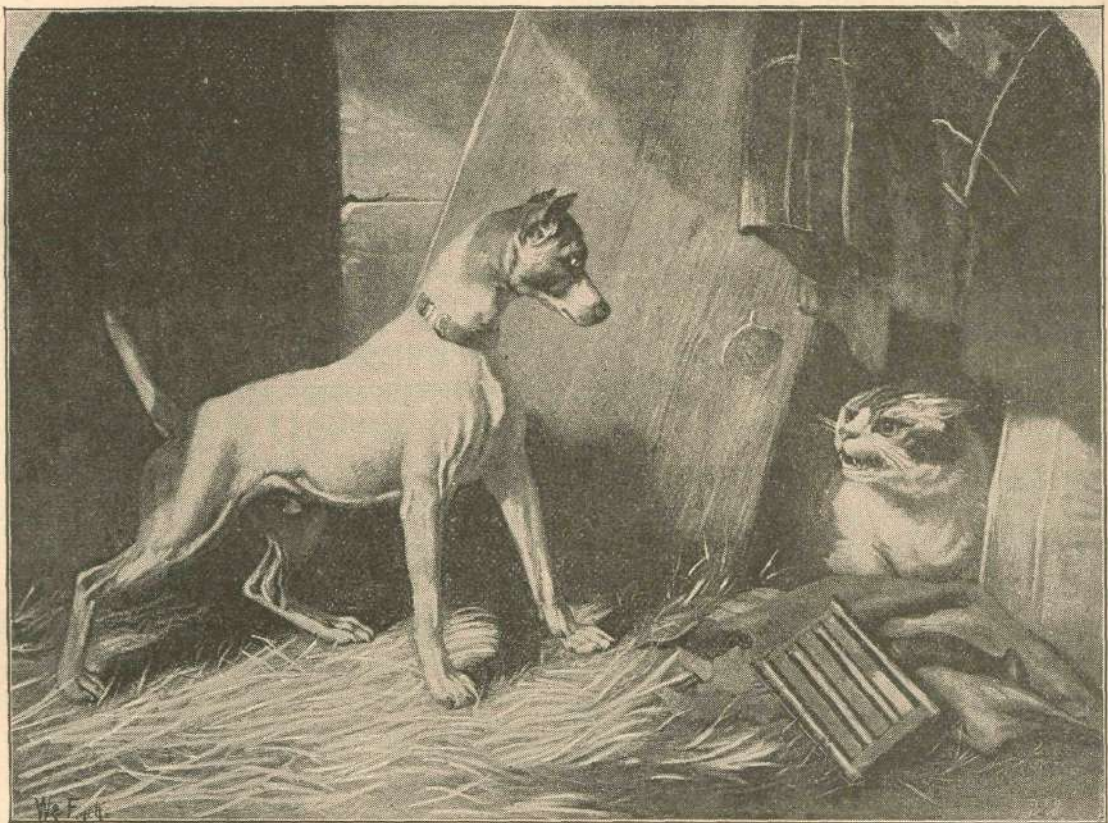


je bil pol zakotnega pisarja in je pri sodbi pričal zoper njega, postal je polagoma njegov prijatelj, češ, tu se dá ujeti denar in pijača. Potrjeval mu je to misel in bil pripravljen, da mu spiše tožbo zoper brata. «Za sedem let dobiva pravdo, če prej ne», trdil je dobičkarski pisar. Jerom je bil te ponudbe jako vesel in ga je naprosil, naj mu naredi tožbo. Ljube seveda je hotel

plačila in pijače. Zato je Jerom pritiskal mater, da mu je dajala denarjev, pa tudi sam je jemal, da so v Pusti Dragi pili in je Ljube pisal tožbo. Ljube in Čampelj sta grdo sleparila ubogega, lahkovernega Jeroma. Revež je dal vsak krajcar Čamplju za pijačo; dasi je sam tudi rad pil, vendar ni pokušal dosti vina, samo da je Ljube bolj pil. Ta je natezal gube svojega obraza, izpraševal



Ostra nasprotnika.

Jeroma skrivnostno in natanko to in ono, pisal na rjav. papir in — pil. Pri tem se je bahal prav širokoustno, koliko tožb je že pridobil, pa namežikoval Čamplju, kateri je pomagal še bolj varati Jeroma. Revež je torej mislil za trdno, da dobi naposled vendar-le hišo in zemljo, tudi je obetal včasih bratu, da ga nekega dne zapodi od hiše. — Premeteni Ljube mu je tu pa tam pre-

bral kako nemško pisanje, katerega pa Jerom ni razumel; samo kimal je, zadovoljno se smejal in ponujal vina. Ljube je pa zopet pisal in pisal — — toda odposlal ni nobenega pisanja, marveč je vse skrivaj raztrgal, ali pa kam vrgel.

Jerom v svojih lepih nadah ni vedel, da ima Kotarjeva Nana že svojega ženina. To je bil Srobotov Klemen iz vasi.